

1971 சூன் 29] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

எவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். 50-க்கும் மேற்பட்ட பஸ்களை நாட்டு உடமை ஆக்கும்போது, அந்த நிர்வாகத்தில் உள்ளவர்கள் என்னென்ன சலுகைகளை வைத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். இதை எல்லாம் ஆலோசித்து இந்தத் தொழிலில் இருக்கிறவர்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும். ஏதோ பஸ் முதலாளிக்குப் பரிந்து பேசுவதாக எண்ணத் தேவையில்லை. நாட்டு உடமை ஆக்கப்பட்ட நகர பஸ் போக்குவரத்தில் 1968-69 ல் ரூபாய் 40 லட்சத்து 76 ஆயிரம் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. 1970-71-ல் 53 லட்சத்து 30 ஆயிரம் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொதுவாக இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் சரியான முறையில் நடக்க வில்லை. சென்னையிலோ அல்லது கன்னியாகுமரியிலோ. இதில் உள்ள கஷ்டம் நடுக்கப்படவில்லை. பல ரூட் பஸ்கள் நடு ரோட்டில் நிற்கிற அவல நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். இந்த மாதிரியான நிலைமை நீடித்து இருக்குமானால், நாட்டு உடமை ஆக்கப்படும் நிறுவனம் எல்லாம் வினாகிவிடுமே என்று நாம் எல்லாம் வருந்துகிறோம்.

இன்னும் பல குறைகளைப் பற்றி எல்லாம் இங்கே கூறுவதற்கில்லை. பொதுவாக இந்த ஒதுக்கீடுகளைக் கொள்கையைப் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டும்.

விற்பனை வரியின்மீது மேல் வரிவைத்துச் செய்யவேண்டும் என்று இங்கு அழுத்தித்தொடுத்ததாகக் கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கைமீது மாமன்றத்து உறுப்பினர்கள் அனைவரும் தங்களுடைய விழுமிய கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய காங்கிரஸ் கட்சித்தலைவர் மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப்போல், அவரோடு, சேர்த்து 100 பேர் இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு நல்ல கருத்துக்களை எல்லாம் தந்திருக்கிறார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே 64 பேரும், காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே 11 பேரும், இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியிலே 6 பேரும், முஸ்லீம் லீகின் சார்பிலே 4 பேரும், பி.எஸ்.பி. கட்சியின் சார்பிலே 4 பேரும், சுதந்திரார்க்கட்சியின் சார்பில் 3 பேரும், பார்வர்ட் பிளாக் கட்சியின் சார்பில் 3 பேரும், தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் ஒருவரும், சுயேச்சைகளில் 3 பேரும், நியமன உறுப்பினர் ஒருவருமாக 100 பர் இந்த விவாத அரங்கிலே கலந்துகொண்டு நிதிநிலை அறிக்கைபற்றி எதிர்ப்பான கருத்துக்களையும், ஆதரவான கருத்துக்களையும் தெரிவித்தமைக்காக, அந்தக் கருத்துக்கள் ஏதாவது ஒரு வகையில் இந்த அரசின் காரியங்களுக்குப் பயன்படும் என்ற நிலையில் நான் நன்றி கூறி வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூன் 29]

இந்த விவாதத்திலே கலந்து கொண்டு உரை ஆற்றிய உறுப்
பினர்களில் பலர் உள்ளபடியே இந்த நிதிநிலை அறிக்கை
தங்களுடைய உள்ளத்துக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கிறது என்பதை
அவர்களுடைய மனச்சாட்சியே கூறினாலும், இந்த மன்றத்திலே
அவர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையிலே அமர்ந்து இருக்கின்ற
காரணத்தால், எதிர்த்துத் தீரவேண்டிய அவசியத்திற்கு
ஆளானார்கள் என்பதையும் நான் மறந்து விடவில்லை. இதிலே
புரட்சி எதுவுமே இல்லை, புதுமை எதுவுமே இல்லை என்று
பத்திரிகைக்குத் தலைப்புச் செய்தியை முதலில் கொடுத்துவிட்டு,
நம்முடைய மாண்புமிகு திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள்
தன்னுடைய உரையைத் தொடங்கினார்கள். இதிலே புரட்சியும்,
புதுமையும் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை இந்த அறிக்கையிலே
சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிற திட்டங்கள் நடைமுறைக்கு
வருகின்ற நேரத்திலேதான் தெரியுமே அல்லாமல், நாம் நிதிநிலை
அறிக்கையைப் படித்து முடிந்ததும், உடனடியாக இந்த மாமன்றம்
தலைகீழாகச் சுழன்று ஒரு பெரிய புரட்சிகரமாக மாறும் என்று
நானும் எண்ணவில்லை, மாண்புமிகு பொன்னப்ப நாடார் அவர்
களும் எண்ணியிருக்க மாட்டார்கள் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

பல உறுப்பினர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றிப் புகழ்
கின்ற நேரத்தில், நம்முடைய மாண்புமிகு ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்
போது குறிப்பிட்டார்கள். இதிலே புகழ்வதற்கு என்ன இருக்
கிறது? மயக்க மருந்து உபயோகிப்பவர்கள், அதாவது “க்ளோர
பார்ம்” கொடுக்கப்பட்டவர்களைத் தவிர மற்ற யாரும் இதைப்
புகழ முடியாது என்று சொன்னார்கள். “க்ளோரபார்ம்” கொடுக்
கப்பட்டவர்கள் பேசவே முடியாது. நல்ல டாக்டர்களுக்கு இது
தெரியும் (கரவொலி). ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ
நம்முடைய டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டைப்
புகழ்கிறவர்கள் எல்லாம் “க்ளோரபார்ம்” மயக்கத்தில் இருப்
பவர்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இது பொருளாதாரம்
தெரியாமல் தயாரிக்கப்பட்டு இருக்கின்ற ஒரு நிதிநிலை அறிக்கை
என்று ஹாண்டே அவர்கள் குற்றம் சாட்டினார். வரிகள்
போடுவதால் விலைவாசி உயரும் என்ற ஒரு கருத்தும், உயராது
என்கிற ஒரு கருத்தும் பொருளாதார மேதைகளால் சொல்லப்
பட்டு இருக்கிறது. கின்ஸ் மாஸ்கிரேவ் போன்ற மேதைகள்.
வரிகள் போடுவதால், மக்களிடத்திலுள்ள பணத்தைக் குறைப்
பதன் மூலம் விலைவாசி குறையும் என்ற தத்துவத்துக்குச்
சொந்தக்காரர்களாய் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்து
விடக்கூடாது. ஹாண்டே அவர்கள் சொல்வதுபோல் நான்
பொருளாதார மேதை அல்ல. நான் அந்த மேதாவிலாசத்தின்
அடிப்படையில் இந்த அறிக்கையைத் தயாரித்துக் கொடுத்திருக்
கிறேன் என்று வாய்ப்பறை அடித்துக் கொள்ளவும் நான் தயாரா
யில்லை. நானும் எனது கட்சியும் கொண்டிருக்கிற பொருளாதார
மெல்லாம் இந்த நாட்டிலே இருக்கிற ஏழை எளிய சாதாரண
நடுத்தர, பாட்டாளி மக்கள், தொழிலாளி மக்கள் நல்வாழ்வைப்

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பெறவேண்டும், அதற்கேற்ற வகையிலே என்னென்ன திட்டங்கள் தீட்டவேண்டும் என்கிற அடிப்படையிலே எதை யோசிக்கிறோமோ அதைத்தான் நாங்கள் கொண்டுள்ள அல்லது நாங்கள் சிறப்பாகப் போற்றுகின்ற பொருளாதாரமாகக் கருதிக்கொண்டு இருக்கின்றவர்கள்.

மத்திய அரசு இன்றைக்கு இந்த மாநில அரசுக்கு இட்டிருக்கின்ற கட்டளைப்படி, ஆண்டு ஒன்றுக்கு திட்டத்தின் வாயிலாக 70 அல்லது 80 கோடி ரூபாய்தான் செலவிடலாம் என்று வரையறுக்கப் பட்டிருக்கிறது. ஆனால், நம்முடைய தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் அந்த 70 கோடி அல்லது 80 கோடி ரூபாய் என்கின்ற வரையறையில் திட்டங்களை வரையறுப்பது முடியாது என்ற காரணத்துக்காக, நம்முடைய ஓராண்டுத் திட்டத்தை 100 கோடியிலிருந்து 150 கோடி ரூபாய் வரையில் உயர்த்தி, அதற்கான நிதிவகைகளைக் கண்டுபிடிக்கவேண்டும் என்கின்ற ஒரு நல்ல அரசின் இலக்கணத்துக்கு உட்பட்டு, வழிவகைகளை எல்லாம் ஆராய்ந்து, இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை இந்த மன்றத்தின் முன்னால் நாங்கள் வைத்திருக்கிறோம்.

நண்பர் மாரிமுத்து பேசும்போது ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார். ரெவினியூ கணக்கை மட்டுக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு அதற்கேற்ற வகையிலே வரிகளை எல்லாம் குறைத்துக் கொள்ளலாம் என்று அவர் சொன்னார். மூலதனக் கணக்கையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துப் பார்த்துத்தான் மொத்த வருமானம் எவ்வளவு, மொத்தச் செலவு எவ்வளவு என்பதையும் சேர்த்து, ஊதிய உயர்வை எப்படி சரிக்கட்டுவது என்று ஆராய்ந்து, மூலதனக் கணக்கிலே தொழில் வளர்ச்சிக்கென்று நாம் முதலீடுகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

கட்டிடங்கள், பொதுத் துறை என்ற தலைப்பிலே பல்வேறு கட்டிடங்கள், அரசுக்கு ஆதாயம் கிடைக்காத வகையிலேயுள்ள பல்வேறு வசதிகளை இயற்ற வேண்டிய நிலையிலே இருக்கிறோம் நாம்.

இவைகளெல்லாம் மக்களுடைய வசதிக்காகத்தானே தவிர, அரசுக்கு ஆதாயம் வரவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் நாம் நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்கவில்லை. எனவே, இந்த மூலதனம் என்ற அம்சத்திலிருந்து நாம் தப்பித்துக் கொள்ளவோ ஒளிந்து கொள்ளவோ முடியாத நிலையிலிருக்கிறோம்.

இது போன்ற மூலதனச் செலவுகளுக்கு வருவாய்க் கணக்கிலேதான் மிச்சத்தை நாம் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் போதாததால் மொத்தமாக எல்லாக் கணக்குகளிலும் ஏற்படும் துண்டு எவ்வளவு என்று பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது என்று அவர்களுடைய சந்தேகத்திற்கு விளக்கமாகத் தெரிவிக்க நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூன் 29]

இந்த வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் உறுப்பினர்கள் வரவேற்கும் திட்டங்கள் ஏராளம். ஆனால் தோழமை கட்சியிலே உள்ள சில பேர் கூட, குறிப்பாக தஞ்சைப் பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்களைப்போன்ற ஒரு சிலரைத் தவிர மற்றவர்கள், மக்கள் நல்வாழ்வுக்காகப் போடப்பட்டிருக்கும் திட்டங்களைப் பாராட்டாமல் இருப்பது என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு மனக் குறைதான். ஒரு வேளை முதலமைச்சர் தஞ்சாவூர்காரர் என்பதற்காகவோ என்னவோ, தஞ்சாவூர் பெரியவர் மணலி கந்தசாமி அவர்கள் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டி இருக்கக்கூடும்.

அவர்கள், இவ்வளவு நல்ல காரியங்கள் செய்வதற்கு விற்பனை வரியிலே அரை சதவீதம் உயர்த்தினால்தான் என்ன, என்று கேட்ட நேரத்தில் எனக்கு மிகத் தெம்பாக இருந்தது. இவ்வளவு தூரம் பழுத்த அனுபவம் வாய்ந்த ஒரு நல்லவருடைய, வல்ல வருடைய ஆதரவு இந்த அரசுக்கு இந்த வரி விதிப்பிலே கிடைத்திருக்கிறது என்பதில் எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சி. ஆனால், மணலி பேசிய பிறகு இந்திய கம்யூனிஸ்டு கட்சியினர் தமக்கிடையே நடத்திய ரகசிய கூட்டத்தில் என்ன முடிவு எடுத்தார்களோ எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் நேற்றைய தினம் இந்த வரியை எதிர்த்துப் பேசியதோடு இன்றைக்கும் அதன் தொடர்பாகப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

வரவேற்ற திட்டங்கள் என்று எடுத்துக் கொண்டால், எல்லா மாவட்டங்களிலேயும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு அவர்கள் குடியிருக்கிற மனைகளைச் சீரமைத்தமாக்க வேண்டும் என்கிற திட்டம் முதற்கட்டமாகத் தஞ்சை மாவட்டத்திலே நிறைவேற்றப் படவிருக்கின்றதை இங்கே மாமன்ற உறுப்பினர்கள் பலராலும் வரவேற்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஐம்பதாயிரம் ஏக்கர் காட்டு நிலத்தை இந்த ஆண்டு புதிதாக விவசாயிகளுக்குத் தரத் திட்டம் தீட்டப்பட்டிருப்பதையும் அனைவரும் வரவேற்றிருக்கின்றார்கள். இதிலெல்லாம் கோளாவைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்று திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள் கூறினார்கள்.

கோளத்தில் கம்யூனிஸ்டு கட்சி முதன் முதலாகப் பீடத்தில் அமர்ந்த காலம் 1957. அந்த ஆண்டிலேயிருந்து 1971-ம் ஆண்டு வரை—கிட்டத்தட்ட ஒரு பதின்மூன்று பதினான்காண்டுக் காலம்—அவர்கள் தொடர்ந்து ஆட்சிப் பீடத்திலே இல்லாவிட்டாலும்—அந்தக் கொள்கைகள் கோள மாநிலத்தில் பாவலாக்கப்பட்டு அதற்கு ஏற்றவண்ணம் அந்த மண் பக்குவப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை மறந்து விடக்கூடாது.

ஆனால் கோளாவிற்கு கிஞ்சிற்றும் சனேக்காத அளவுக்கு புதுமைகளையும், அமைதியான புரட்சிகளையும் ஏழை எளியோர் வாழ்க்கையிலே செய்திட வேண்டும்; ஏழைகள் நிமிர்ந்து நடக்கவும், அவர்கள் முகத்திலே புன்னகை காணவும் வழிபிறக்க

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

வேண்டுமென்று எண்ணி செயலாற்றுகின்ற இந்த அரசு, ஆட்சிப் பொறுப்பேற்று எத்தனை ஆண்டு காலமாகிறது என்பதனையும், இடையிலே எவ்வளவு பெரிய சோகப்புயல்களை எல்லாம் ஆளும் கட்சி தாங்கிக் கொள்ள வேண்டும் என்பதனையும் உறுப்பினர்கள் மிக நன்றாக அறிவார்கள்.

பயணிகள் பேருந்துகளை தேசிய மயமாக்கியிருப்பதை நீங்கள் வரவேற்றிருக்கிறீர்கள்; அவைகளுக்கு உச்ச வரம்பு கட்டப் பட்டிருப்பதையும் வரவேற்றிருக்கிறீர்கள்.

வேலைவாய்ப்பிற்காக வழி செய்திருக்கிறோம் என்பதையும் இம் மாமன்றத்தின் உறுப்பினராகிய நீங்கள் வரவேற்றிருக்கிறீர்கள்.

காவல் துறைக்கு எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்கள் 1,000 பேர் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்; இன்ஜினியர்கள் மூவாயிரம் பேருக்கு சிறுதொழில் துவங்க கடனுதவி செய்யப்படும். பட்டதாரி மாணவர்கள் 2,000 பேருக்கு இளைஞர்கள் அணி மூலமாக வேலை வாய்ப்பு தரப்படும். கிராமப் புறங்களிலே மத்திய அரசிடமிருந்து மாநில அரசிற்கு கிடைக்கும் தொகை, 15 ஆயிரம் பேருக்கு வேலை வாய்ப்பளிக்கப் போதா தென்று வாதாடி வருகிறோம். முடிவு தெரியும் வரையிலே காத்திராமல்—நம் மாநில அரசின் மூலமாக மேலும் 15 ஆயிரம் பேருக்கும் வேலை வாய்ப்பளிக்கிறோம். ஆக 30 ஆயிரம் பேருக்கு கிராமப்புறங்களிலே வேலை வாய்ப்புத் தருகிறோம். இதுவன்றி 150 மருத்துவர்களுக்கும் 200 செவியன்களுக்கும் வேலை வாய்ப்புத் தருகிறோம். இது போன்ற சூழ்நிலைகள் எல்லாம் இன்றைக்கு உருவாகிக் கொண்டிருக்கின்றன.

இதிலே கட்சிக் கண்ணோட்டம் இருக்கக்கூடாதென்று எதிர்க் கட்சித் தரப்பிலேயிருக்கின்றவர்களும் தோழமைக் கட்சியிலே உள்ளவர்களும் எடுத்துரைத்ததை நாங்கள் மறந்துவிட மாட்டோம்.

இதற்கெல்லாம் தகுதியானவர்கள் இதற்கு ஆற்றல் படைத்தவர்கள் ஆகியவர்கள்தான் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்களே தவிர, இவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள், இவர் இவரை அறிவார்; எனவே தேர்ந்தெடுக்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற அளவிலே—தேர்ந்தெடுக்கப்படமாட்டார்கள். கட்சிக் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள்.

தகுதி, திறமை யாருக்கிருந்தாலும், அவர்கள் அதுவரை எந்தக் கட்சியிலே இருந்தாலும், அவர்கள் உள்ளத்திலேயே எந்தக் கட்சி உணர்வு இருந்தாலும், அவைகளைப் பற்றி எல்லாம் கவலைப் படாமல்—திறமைசாலிகள் தான், இந்த அரசினுடைய கடமைகளை ஒழுங்காக நிறைவேற்றக்கூடிய ஆற்றலுள்ளவர்கள்தான்—தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள். இது உறுதி.

பிச்சைக்காரர்களுக்கு மறுவாழ்வு அளிக்கும் ஒரு திட்டத்தை இந்த அரசு தயாரித்து அதற்காக நிதியினைத் திரட்டி வருகிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூன் 29]

அது பற்றி நமது பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள், இது ஒரு நல்ல திட்டம், ஆனால் இதிலே ஊழல் நடக்க விடக்கூடாது என்று கூறினார்கள். எல்லாத் திட்டங்களையும் சந்தேகக் கண்ணுடன் பார்க்கக்கூடாது. நாம் நிதி சேர்ப்பதோ பிச்சைக்காரர்களுக்கு. அதில் சிலர் தவறு செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்கள் பிச்சைக் காரர்களுக்குத் துரோகம் செய்கிற கொடியவர்கள், தீயவர்கள் என்கிற கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமே அல்லாமல், இதற்கெல்லாம் ஏன் சீரியல் நெம்பர் போடவில்லை என்று கேட்பதிலே அர்த்தமில்லை.

கொடிநாள் என்று எத்தனையோ ஆண்டு காலமாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. அந்தக் கொடிநாளில், கொடிகளுக்கு விலை இவ்வளவு என்று குறிக்கப்படுகிறது. அந்தக் கொடிகள் பள்ளிகளில்—சிறார்களிடத்தில் குறிப்பிட்ட தொகைக்கு விற்கப்படுகின்றன. அப்படி விற்கப்படுகின்ற அந்தக் கொடிக்கும் சீரியல் நெம்பர் போடப்பட்டதாக நான் கேள்விப்பட்டதில்லை. ஆகவே, அச்சடிக்கப்பட்ட அட்டைகள் எவ்வளவு? அப்படியாரும் அச்சடிக்க முடியாதபடி அதிலே என்னுடைய கையெழுத்து பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

உத்தமர் காந்தியடிகள் ஆண்டு பிச்சைக்காரர்களுக்கு சிகிச்சையளிக்கின்ற படம் இன்னொரு புறத்திலே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளைக் கணக்கிட்டு ஒவ்வொரு இடத்திலும் தரப்பட்டு, இதன் மூலமாக இந்த நிதிக்கு இவ்வளவு தொகை வர வேண்டும் என்று கணக்கிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதிலே தவறு நடந்து விடாது என்று நான் நிச்சயமாக நம்புகிறேன். தவறுகள் சுட்டிக் காட்டப் படுமேயானால் அரசு சார்பில் ஏற்ற நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கும் நான் தயாராயிருக்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் 2,400 பொறியாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும், பின்தங்கியோர், ஹரிஜன மக்கள், முடிதிருத்து வோர், சலவைத் தொழிலாளர்கள், ஆகியோருக்குச் சலுகைகளும், கொடுக்கப்படுகின்றன. இவைகளன்னியில் பல குடிநீர் திட்டங்களும் இந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்திலே 'பார்ட் 2 ஸ்கீம்' சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. இதனால் தான் நாம் வரிகளைப் போடவேண்டிய நிலைமைக்கு ஆளாகியிருக்கிறோம் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே எடுத்துச்சொன்ன திட்டங்களால் மட்டும் நமது மாநிலத்தின் தேவைகள் பூர்த்தி அடைந்து விடுமா என்றால் இல்லை. இன்னும் ஏராளமான தேவைகள் இருக்கின்றன. அந்தத்தேவைகளை யெல்லாம்—இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் தொகுதி வாரியாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கை விவாதத்தில் எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட இந்தப் பிரச்சினைகள் எல்லாம் மறுபடியும் விரும்பினால் சட்டமன்ற நடவடிக்கைப் புத்தகத்திலிருந்து படித்துக் கொள்ள

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

லாம் என்கிற நிலைமை இருந்து வந்திருக்கிறது. அவைகளில் சில மறந்தும் விடலாம். கூடிய வரையில் அந்த நிலைமைக்கு இடம் தராத வகையில் தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளைப் பற்றிக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்ற எந்தப் பிரச்சனையானாலும் அவைகளை ஆராய தலைமைச் செயலாளர், நிதித் துறைச் செயலாளர், வருவாய் வாரிய உறுப்பினர்களில் ஒருவர், ஆக மூவர் கொண்ட குழு அமைக்கப் பெற்று அந்தக் குழு, பேசிய உறுப்பினர்களுடைய கருத்துக்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து, ஒவ்வொரு துறையின் தலைவர், துறையினருடைய செயலாளர்கள் அலுவலர்கள் இவர்களோடு கலந்து ஆராய்ந்து, அமைச்சர் அவைக்கு அறிக்கைகளை அறிவித்து, அதிலே பெரும்பாலானவற்றை இந்த ஆண்டு வரவுசெலவுத் திட்டத் திலேயே நிறைவேற்ற வழிவகைகள் வகுக்கும் என்பதை மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு இந்த மாமன்றத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதுபோன்ற தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டும் என்பதற்காகத்தான்—நாம் எப்படியும் தவிர்த்து விடலாம் என்று எண்ணினால்கூட வரிகளின் மூலம் அவற்றிற்குத் தேவையான நிதிவாய்க்களைப் பெருக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம். விற்பனை வரியில் கூட 3 சதவீதம் வரியை 3½ சதவீதமாக ஆக்கிய அதே நேரத்தில், நேரடியான அந்தத் துறை தொடர்புடைய அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சில சலுகைகளை அளித்திருக்கிறார்கள். 15,000 ரூபாய் வரை டர்ன் ஓவர் உள்ளவர்களுக்கு விற்பனை வரி இல்லை என்பதை மாற்றி 25,000 ரூபாய் வரை டர்ன் ஓவர் உள்ளவர்களுக்கு விற்பனை வரி இல்லை என்றும், ரூ. 75,000 வரை கம்பவுண்டிங் பண்ணலாம் என்பதை ஒரு லட்ச ரூபாய் வரை கம்பவுண்டிங் பண்ணலாம் என்றும் சலுகைகளை நேற்றைய தினம் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள்.

பத்து சதவீதம் சர்சார்ஜ் விற்பனை வரி பற்றி இந்த மாமன்ற உறுப்பினர்கள் எல்லாம் ஒரு கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். வேறு சில உறுப்பினர்கள் இது சென்னை நகரத்துக்கு மாத்திரம் இருக்கிற காரணத்தினால் இதைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு சென்னை புறநகர்ப் பகுதியிலுள்ளவர்கள் இதை ஏமாற்றித் தப்பித்துக் கொள்ளக்கூடும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆகவே அதைப் பற்றியும் யோசித்துப் பார்த்தோம்.

சென்னைக்கு மட்டும்தான் இந்த வரியா? கோவை, சேலம், மதுரை, திருச்சி போன்ற நகர்ப் பகுதிகளுக்கு இந்த வரி கிடையாதா என்றெல்லாம் உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள். ஆகவே சென்னையின் புற நகரப்பகுதிகளுக்கும் கோவை, திருச்சி, மதுரை, சேலம் போன்ற நகரங்களையும் அவற்றின் புற நகர்ப்பகுதிகளையும் இணைத்து இதே விற்பனை வரி சர்சார்ஜை விதிக்கலாம் என்று உறுப்பினர்களின் கோரிக்கைக்கிணங்க, 10 சதவிகிதம் என்று இருக்கும் மேல் வரியை 5 சதவிகிதமாகக் குறைத்து விதிக்கலாம் என்று கருதுகிறோம் என்ற மகிழ்ச்சியான செய்தியை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பத்து சதவிகிதம் என்று இருந்தது 5 சதவிகிதமாகக் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூன் 29]

சென்னை நகரிலும் மற்ற நகரங்களிலும் உள்ள பல்லாயிரக் கணக்கானவர்கள் ஒரு கிரவுண்ட்வரை உள்ளவர்களுக்கு நகர்புற நிலவரி ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

மனை வரியின் மூலமாக சென்னை நகரிலும் பிற இடங்களிலும் ஒரு கிரவுண்ட் வைத்திருக்கிற பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களுக்கு வரிவிலக்கு செய்யப்பட்டதன் மூலமாக அதன் மூலம் ஒரு சமதர்ம நோக்கோடு அவர்களெல்லாம் இந்த வரியிலிருந்து விடுபடக்கூடிய சூழ்நிலையை இந்த அரசு உருவாக்கியிருக்கிறது.

இந்த மன்றத்தில் நிதிநிலை அறிக்கை வைக்கப்பட்டதும் வேளாண்மை வரிபற்றி நிருபர்களிடத்திலே கருத்து தெரிவிக்கையில் உறுப்பினர் திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி அவர்கள், கிராமங்களிலே அதிகமாகச் சம்பாதித்துக் கொண்டிருப்பவர்களை வரிகள் தொடவில்லையென்று சொன்னார்கள். வேளாண்மை மூலம் அதிக ஆதாயம் பெறக் கூடியவர்களை மட்டுமே பாதிக்கின்ற அளவுக்குச் சில மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறோம். அதற்கான மாறுதல் சம்பந்தப்பட்ட மசோதா இந்த மன்றத்திலே வரவிருக்கிறது.

இந்த வரிகளை எல்லாம் குறிப்பிட்ட டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் ஒருகையால் கொடுத்தாண்டு இன்னொரு கையால் திரும்பி வாங்கிக்கொள்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். இந்த மாநிலத்தினுடைய மொத்த வருமானம் 2,400 கோடி ரூபாய். இந்த 2,400 கோடி ரூபாயில் அரசு ஊழியர்கள் ஊதியமாகப் பெறுகின்ற தொகை 100 கோடி ரூபாய்தான். இது இந்த மாநில வருமானத்தில் 20-ல் ஒரு பங்காகும். இப்போது கூடுதலாக எழுப்புகின்ற வரிகள் மூலம், நிதி வாயில்கள் மூலம் சிடைக்கின்ற தொகை 25 கோடி ரூபாய் என்றால் அதில் ஒரு பங்கைத்தான் ஒரு கோடி ரூபாய்க்கான வரிப் பளுவைத்தான் அரசு ஊழியர்கள் சுர்க்க வேண்டி இருக்கிறது. அதே நேரத்தில் அவர்களுக்காக இரண்டாவது ஊதியக் குழு சிபாரிசுபடி 25 கோடி ரூபாய் ஊதிய உயர்வு தந்திருக்கிறோம். அதனை ஒப்பிட்டுப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று மிகுந்த பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குடிசைவாரியம், குடிசைகளை மாற்றி நல்ல கட்டிடங்களை ஏழை எளிய மக்களுக்காகக் கட்டித்தருகிற திட்டம் நல்ல திட்டம். குடிநீர் வாரியத் திட்டம் இவைகளுக்காக நாம் ஏராளமாகச் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

குறிப்பிட்ட காலத்திற்குள் 1972-ம் ஆண்டு முடிவதற்குள்ளாக தமிழ்நாட்டிலே எங்குபார்த்தாலும் மின்னொளி இல்லாத கிராமமே இருக்கக் கூடாது என்று சூளுரைத்து, அத்திட்டத்தை நிறைவு படுத்துகிறோம்.

“இதுவரை தமிழ்நாடு முதல் இடம் வகித்து வந்தது. ஆனால் இப்போது அந்த வகையில் 2-வது இடத்திற்கு வந்து விட்டது. அரியானா முதல் இடத்திற்கு வந்துவிட்டது” என்று, திருமதி அனந்தநாயகி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். அது முதல்

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

இடத்தில் இருக்கிறதா என்பதை வடக்கே உள்ள பத்திரிக்கைகள் வெகுவாக எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஒரு மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் இன்னொரு மாநிலத்தின் பிரச்சனைகளில் தலையிடுவது நல்லதல்ல. அந்த சர்ச்சையில் நான் இறங்கவும் இல்லை. அரியானு முதலிடம் பெற்றது என்றால் அது தமிழ் நாட்டின் பரப்பில் மூன்றில் ஒரு பங்கு—தமிழக மக்கள் தொகையில் நான்கில் ஒரு பங்கு கூட இல்லை. வட ஆர்காடு, தென்னார்க்காடு, செங்கற்பட்டு மூன்று மாவட்டங்கள் சேர்ந்த தொண்டை மண்டலம்தான் அரியானு.

நாம் எல்லா கிராமங்களுக்கும் உண்மையிலேயே விளக்குப் போட தீவிர முயற்சி எடுத்து வருகிறோம். இன்னும் 2, 3 ஆண்டுகளில் ஒளி வசதி இல்லாத கிராமமே இல்லை என்ற நிலைக்கு ஏற்பாடுகள் செய்வோம் என்று சூளுரைத்து அதன் காரணமாக உங்கள் பாராட்டுதலைப் பெறும் நிலைக்கு ஆளாவோம் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாநிலத் திட்டக்குழு பற்றி இங்கே பேசப்பட்டது. திட்டக் குழுவின் பணிகள் என்ன என்று வரையறுக்கப்படவில்லை என்று தங்கமணி அவர்கள் கூறினார்கள். எனவே திட்டக்குழுவின் பணிகள் பற்றிய பட்டியல் அறிவிக்கப்பட்டு அது இதழ்களில் வந்துள்ளது. அதை உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்கச் செய்வேன்.

மாநிலத்திட்டக் குழு அமைக்கப்பட்ட நேரத்தில் இதை ஒரு அதிர்ச்சியுடன் மற்ற மாநிலங்கள் பார்த்தன. இன்றைக்கு ஒவ்வொரு மாநிலமும் திட்டக் குழு அமைக்க முன்வருகிற காட்சியைப் பார்க்கிறோம். திட்டக்குழு அமைச்சர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களும் இதை வரவேற்றுப் பேசியிருப்பது ஒரு நல்ல அம்சம் ஆகும். நமது திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் மத்தியில் அமைச்சராக இருந்த போதுதான் நாணய மதிப்புக் குறைக்கப்பட்டது என்று பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் பேசும் போது குறிப்பிட்டார்கள். அவர் சுப்பிரமணியத்தைக் குறிப்பிட்டார்களே தவிர, அசோக் மேத்தாவும் அதற்குக் காரணம் என்பதைக் குறிப்பிடவில்லை. அவர் எங்கிருக்கிறார் என்பது பொன்னப்ப நாடார் அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர் பக்கத்தில் தான் இருக்கிறார். அது தவிர, பெருமதிப்புக்குரிய தலைவர் காமராஜ் அவர்கள் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் தலைவராக இருந்த போதுதான் இந்த நாணய மதிப்புக் குறைப்பு செய்யப்பட்டது. இது எந்தக் காலத்தில் செய்யப்பட்டது என்பது அல்ல; அப்போதெல்லாம் மத்திய அரசுக்கு வக்காலத்து வாங்குகின்ற அளவில் இந்த மாமன்றத்தில் இருந்தார்கள் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள். ஆனால் எங்களுடைய அதிர்ஷ்டம் இப்போது மத்திய அரசைக் குற்றம் சாட்டும் அளவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எண்ணி எண்ணிப் பூரிப்பு அடைகிறேன் ; புளகாங்கிதம் அடைகிறேன்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூன் 29]

மத்திய மாநில உறவுகளைப் பற்றிய ராஜமன்னார் அவர்களுடைய அறிக்கையை அநேகமாக அனைவரும் இங்கே வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் இதிலே ஏதோ பெரிய அபிப்பிராயம் சொல்லப் போவதாகச் சொல்லிவிட்டு, ஏதும் சொல்லவில்லை. ஒரு வேளை ராஜமன்னார் அறிக்கை விவாதத்துக்கு வரும் நேரத்தில் அதைப் பற்றிப் பேசுவார் என்று நான்கருதுகிறேன். நாம் மாநிலத்துக்கு சுயாட்சியும் மாநிலத்துக்கு அதிக அதிகாரங்களும் வேண்டும் என்று கேட்கிற நேரத்தில் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சி கூட, மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரங்கள் பெறவேண்டும் என்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருப்பது உள்படியே வரவேற்கத்தக்கது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : என்னவோ இன்றைக்குக்கூடி தீர்மானம் போட்டோம் என்பது சரியல்ல. 1967-லேயே எங்கள் கட்சித் தலைவர் காமராஜர் அவர்களால் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பல மாகாணங்களிலும் இந்தப் பிரச்சனை எழுப்பப்பட்டது. அகில இந்திய ரீதியில் இந்தத் தீர்மானம் போடப்பட்டது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதை யார் சொன்னாலும் சரி; போடப்பட்ட நேரமாக இருக்கியும், யார் முன்னாலே சொன்னார்கள் என்பதல்ல. அது மாநிலங்கள் அதிக அதிகாரம் பெறவேண்டும், மாநில சுயாட்சி பெறவேண்டும் என்கிற கருத்தைப் பற்றி நம்முடைய முன்னாள் ராஜாஜி அவர்கள் 'சல்கி' ஏட்டில் ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். தலைவர் அவர்களிடையே அனுமதியுடன் அதை நான் படித்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“சார்லஸ் லாம்ப் என்ற பிரபல ஆங்கில எழுத்தாளர் கூறுகிற ஒரு வேடிக்கைக் கதை: ஆதி காலத்தில் சீனத்தில் ஒரு வீடு பற்றி எரிந்தபோது அதிலிருந்த ஒரு பன்றியும் வெந்து மாண்டது. அந்தப் பிராணியைத் தொட்டவன் சூடு பொறுக்கமாட்டாமல் விரலை வாயில் வைத்துக்கொண்டான். வெந்த பன்றி மாமிசம் மிகச் சுவையாக இருப்பதாகக் கண்டான். உடனே பக்கத்திலிருந்தவர்கள் தங்கள் வீடுகளை எல்லாம் கொளுத்தி, அங்கிருந்த பன்றிகளை வேகவைத்து ருசி பார்த்தார்கள். இப்படியாகத் தானே ஊனைச் சமைத்து உண்ணும் பழக்கம் ஏற்பட்டது. இந்த வேடிக்கைக் கதையை நினைவூட்டும் முறையில் சில முதன் மந்திரிகள் நடந்து கொள்கிறார்கள். அதாவது மத்திய சர்க்காருக்கு எதிராக ராஜ்ய சர்க்கார் அதிக சுயாதீன உரிமை பெறவேண்டும் என்ற தங்களது கருத்துக்கு கிழக்கு வங்கத்தின் கோரிக்கை வலுவூட்டுவதால், பங்களா தேசக் கொந்தளிப்பை இந்த முதன் மந்திரிகள் வரவேற்கிறார்கள்.”—என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார்.

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

உள்ளபடியே பன்றிக் கறியைத் தொட்டு சுவைத்துப் பார்ப்பதற்காக வீட்டைக் கொளுத்தியவர்கள் குற்றப்பட்டியலில், நேற்றைய தினம் கூடிய தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டியையும்—ராஜாஜி அவர்கள் கூற்றுப்படி—சேர்த்து விட்டிருப்பதற்காக நான் வருந்துகிறேன்.

ஆனால் பன்றிக் கறியை முதலில் தொட்டுப் பார்த்து, அது சுவைக்கிறது என்று சொன்னவர் யார் என்று பார்த்தால்—

“ சமஸ்தி அமைப்பு உருவாவதைத் தவிர்க்க முடியாது என்பதை நாம் ஒப்புக்கொண்டேயாக வேண்டும். நாம் வகுத்த இந்திய அரசியல்மைப்பு இதை கவனத்தில் கொள்ளத் தவறிவிடவில்லை. ஆயினும் 1947-க்குப் பிந்திய இந்திய அரசியல் சரித்திரமோ, அதிகாரங்களை மத்திய அரசாங்கத்திடம் குவிக்கும் சபலம் எப்படி இடையறாது இயங்கி வந்துள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது. பிரதேசங்களின் முக்கியத்துவத்தைப் படிப்படியாகக் குறைத்து, அதிகாரங்களை மேலும் மேலும் மத்திய அரசாங்கத்திடம் குவிக்கும் முயற்சி நடைபெற்று வருகிறது ”.

இதைச் சொன்னவர் ராஜாஜி அவர்கள். ஆக பன்றிக்கறி சுவைக்கிறது என்று முதலில் எடுத்துக் காட்டியவர் முதறிஞர் ராஜாஜி அவர்கள்—“ நமது ஜனநாயகம் ” என்ற புத்தகத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்—“ பிரதேச ஆட்சியை பலவீனப்படுத்தும் போக்கு ” என்ற தலைப்பில் அந்தப் புத்தகத்தின் 53-ம் பக்கத்தில் அவர் எழுதியுள்ள கட்டுரைகளைக் காண இங்கே குறிப்பிட்டேன்.

DR. H. V. HANDE : There is difference of opinion between the two points. That was when Rajaji wanted us to have more financial resources. He introduced sales tax which is giving us plenty of Revenue now. Rajaji objects to this particular habit of fighting with the Centre for anything and every thing —seeing the manner in which it is going on in West Bengal and Tamil Nadu, if it were to spread to the other States, it will be bad for the country. As a visionary, Rajaji is primarily concerned with it. In the manner in which it is being done, it does not augur well. Rajaji as one interested in the welfare of the country is concerned with it. It is very easy to deride and make fun of him. But, we must remember, as a visionary, he has said this does not augur well and will bring us down as between the Centre and State.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தப் புத்தகம் 1958-ல், வெளியிடப்பட்டது. 1958-லேயே காலம் பக்குவமாகக் கனிந்திருக்கிறது. ஆனால் 1971-ல் காலம் பக்குவப்படவில்லை என்பது எனக்கு வேடிக்கையாக இருக்கிறது. நாங்களும் மத்திய அரசு பலவீனப்பட்டுவிட வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை. அவர் எங்களை விட ஒரு படி மேலாகவே சென்று, கிழக்கு பாகிஸ்தானுடைய விடுதலைப் போரை ஆதரித்து, பாகிஸ்தானத்திலிருந்து விடுபட்டு தனியாக துண்டாகப் பிரிய வேண்டும் என்பதைக் கூட ஆதரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூன் 29]

ஆனால் இங்கே நாம் கேட்கும் மாநில சுயாட்சி, அதிகார அளவில் அல்லாமல், தனியாக துண்டித்துக்கொண்டு போக வேண்டுமென்ற எண்ணம் சிறிதும் இல்லை என்பதை நினைவுபடுத்துகிறேன். மத்திய அரசுடன் நமக்கு இருக்கும் உறவுகள், நட்புகளில், நமக்கு ஏற்படும் சங்கடங்களை, அதன் அடிப்படையில் இடைக்கால வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் விளக்கமாகக் கூறி, அதுபற்றி எழுந்த ஐயப்பாடு களுக்கெல்லாம் நான் அந்த நேரத்தில் மிக விளக்கமான பதில் கூறி இருக்கிறேன். ஆகவே அதைப்பற்றி மீண்டும் ஒரு முறை விரிவாகச் சொல்வது அவசியமில்லை என்று கருதுகிறேன்.

மத்திய அரசோடு நாம் போராடவேயில்லை, போராடி எதையும் பெறவேயில்லை என்று யாரும் கூறி விட முடியாது. இன்றைக்கு கூட ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான செய்தியை நான் சொல்ல முடியும். மத்திய அரசினுடைய அனுமதி பெற்று, மத்திய அரசு உதவியுடன் திருத்துறைப்பூண்டி, பூதலூர், குற்றாலம், லால்குடி, காட்டுமன்னார் கோயில், பட்டுக்கோட்டை ஆகிய 6 இடங்களில் வேளாண்மை விற்பனைக்கூடம் அமைக்கவும்; அவற்றோடு இணைந்து 56 கிராமச் சாலைகள் ஏற்படுத்தவும், ஒருங்கிணைந்த திட்டத்தைத் தொடங்க 1½ கோடி ரூபாய் மத்திய அரசு இரண்டு நாள் முன்பு நமக்கு அனுமதித்திருப்பதை நான் இங்கே மிகுந்த மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே, நாம் தேவைப்படும் நேரத்தில் எல்லாம் பின்வாங்காமல் மத்திய அரசோடு வாதாடிப் போராடி, நம்முடைய மாநிலத்துக்கு உரியவைகளைப் பெறுவதிலே என்றைக்கும் சளைத்து விடவில்லை. ஆனால் 'எதற்கெடுத்தாலும் மாநில சுயாட்சி, மாநில சுய ஆட்சி என்று அதையே சொல்லி நீங்கள் மக்களிடத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொள்கிறீர்கள்—கல்லூரி அனுமதியா, மருத்துவச் சாலை அனுமதியா, மருத்துவச் சாலைக்கு—2, 3 புதிய படுக்கைகள் வேண்டுமா— இந்தக் கோரிக்கைகளுக்கெல்லாம் கூட நீங்கள் மாநில சுயாட்சியைக் காட்டித் தப்பித்துக்கொள்கிறீர்கள்' என்ற குற்றச்சாட்டை ஹாண்டே அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார். ஒரு வேளை அவர்கள், மாநில சுயாட்சியை வரவேற்கக் கூடும். ஆனால் அதே நேரத்தில் எதற்கெடுத்தாலும் மாநில சுயாட்சியைக் காட்டுகிறோம் என்று எங்கள் மீது குற்றம் சாட்டவும் கூடும். ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை மீது பேசுகிற நேரத்தில்தான் மத்திய-மாநில அரசு உறவுபற்றிச் சுதந்திராக் கட்சியின் உண்மைத் தோற்றத்தை ஹாண்டே மூலம் நாம் பார்க்க முடியும். ஏனென்றால், சுதந்திராக் கட்சிக்குள்ளேயே இதுபற்றிய பல்வேறு கருத்துகள் இருக்கின்றன. சுதந்திராக் கட்சிக்காக நடைபெறுகின்ற "சுய ராஜ்யா" பத்திரிகையில் மதிப்புக்குரிய சந்தானம் அவர்கள் ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையை வரவேற்று நீண்ட சட்டுரைகளை எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

ஹாண்டே அவர்களுக்கு ராஜமன்னார் அறிக்கையை இங்கு எடுத்துக் கொடுத்தவர் திரு. பொன்னப்ப நாடார். அவர் எடுத்துக் கொடுத்து உதவி புரிந்தார். ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை மீது பின்னால் பேசுகிறேன் என்று பிடி கை போட்டார். இன்று

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பிரமாதமான விமரிசனம் கேட்கலாம் என்று நினைத்து வந்த எனக்கு ஒரு கதைதான் ஞாபகத்துக்கு வந்தது. ஒரு பள்ளிக் கூடத்தில் ஆசிரியர் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஒரு மாணவன் பாடத்தைக் கவனிக்காமல் சுவற்றைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். சுவற்றில் ஒரு துளை. அதில் ஒரு எலி நுழைந்து கொண்டிருந்தது. ஆசிரியர் 'நான் குறிப்பிட்ட தெல்லாம் நுழைந்ததா?' என்று கேட்டார். 'வால் மாத்திரம் பாக்கி' என்று அவன் சொன்னான். அதைப்போல் ராஜமன்னார் அறிக்கையிலே அவர்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு, முதல் பக்கத்திலே வெளியிடப்பட்டுள்ள முதலமைச்சருடைய படத்தை மாத்திரம் காட்டி, 'இது தேவைதானா?' 'பர்சனாலிட்டி கல்ட்' வளருகிறது என்று குற்றம் சாட்டி, இது ஏதோ ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்கள் கூட அந்த உணர்ச்சியில் இருக்கிறார்கள் என்பதைப் போல் இங்கேயும் ஏதாவது நடத்திப் பார்க்கலாம் என்ற எண்ணத்தோடு அவர்கள் பேசினார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பொறுத்தவரை 'பர்சனாலிட்டி கல்ட்' இல்லை. இவரை விட அவர் பெரியவர், அவரை விட இவர் பெரியவர் என்று பார்க்கும் உணர்ச்சியை வளர்த்துக் கொண்டது கிடையாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திலே இருக்கிற தலைவனிலேயிருந்து கொண்டவர்கள் வரை நாங்கள் ஒரே குடும்பம் என்று எண்ணி அண்ணன்—தம்பிகளாகப் பழகி வருகிறவர்கள். இங்கே தனியார் தோத்திரம், தனியார் துதி என்பதற்கெல்லாம் எள்ளளவும் இடமில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். அதற்குப் பதிலளிக்கும் வகையில் என்னுடைய அருமை நண்பர் வீராசாமி அவர்கள் மிகுந்த சிரமப் பட்டு புத்தகங்களைக் கொண்டு வந்து காட்டி, அதிலே காமராஜர் படம் இல்லையா? நேரு படம் இல்லையா? என்று கேட்டார்கள். ஹாண்டே விரும்பியது அது அல்ல. ஹாண்டே பேசும்பொழுது இப்படிச் சொன்னால் நேரு; காமராஜர் படம் போடப்பட்டதையும் எதிர்த்திருக்கிறோம், ஆகவே இதையும் எதிர்க்கிறோம் என்று குறிப்பிடுவார். எனவே அவர் விரும்புகிற படத்தைக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

'மெட்ராஸ் இன்பர்மேஷன்' என்ற சர்க்கார் பத்திரிகையில் 1952-ஆம் ஆண்டு அவர் முதலமைச்சராக இருந்தபோது வெளி வந்த படம் இது. (படத்தை அவையில் எடுத்துக்காட்டினார்.) இது பர்சனாலிட்டி கல்டா? எளியேனுக்குத் தெரியாது!

அதுமாத்திரம் அல்ல, புதியதாக மாநில கவர்னர் அவர்கள் வந்து பதவியேற்றுக்கொள்கிறார்கள். அவரது படம் முகப்பு அட்டையில் வந்திருக்கிறது. அடுத்து போடப்பட்ட படம் தான். இது பர்சனாலிட்டி கல்டா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது!

'கலைமகள்', 'கல்கி' போன்ற பத்திரிகைகளில்--அதிலும் முக்கியமாக அவருக்குத்தொடர்புடைய கல்கியில்--அவர் கவர்னர்--ஜெனரலாகப் பதவியேற்றுக்கொண்ட போது எழுதிய தலைப்பில் "அரியா

[திரு. மு.கருணாநிதி]

[1971 சூன் 29]

சனத்தில் ஜனகமகராஜர் ” “ஜனக ராஜரிஷி ” என்பதாக எல்லாம் வருணிக்கப்பட்டது. அதுமாத்திரம் அல்ல. 1952-ஆம் ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே ஒரு நம்பிக்கைத் தீர்மானம் ராஜாஜி அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டபோது நம்பிக்கைத் தீர்மானத்தின் மீது எதிர்தரப்பில் இருந்து திரு. அந்தோணிப்பிள்ளை பேசிய பேச்சை எடுத்துக் காட்டுவது பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன்.

“.....The intention behind this Resolution is to show that this is not the usual type of Ministry headed by nonentities or mediocritis like previous Ministries, but something wonderful, headed by a master statesman. That is the intention behind this Resolution. The present tendency within the Congress is to develop a leader cult, (even during the last elections one noticed it). Congress went about canvassing votes not on the basis of the Five-Year Plan but asked the voters to vote for the Congress candidate though he be a donkey or a mule, because their vote for a Congress candidate was a vote for the 'great leader', Nehru. Unfortunately for them, that particular tactics of building up a cult of leadership did not succeed in South India. Hence the necessity for the Congress to build up a south India Messiah. [This new cult, Rajaji himself has tried to foster. He has claimed that he is the chosen instrument of God's ambassador-Pleni-Potentiary on earth. It will not be long, indeed I would not be surprised, if one day Rajaji claimed to be God himself. When the Chief Minister appealed to the people to pray to God for rain and when the rain came in this State, some of the Congressmen began to look upon him as God, and that he has been responsible for the recent rain. If this be true, then, I would submit that it is time we sent up a special Resolution to Union Government asking them not to waste the tax-payer's money any more in carrying on research on how to bring about the artificial rain. All that is necessary to do in the way of giving help to any particular State where there is suffering due to drought is to send Rajaji there as Chief Minister of the State ”.

என்பதாக திரு. அந்தோணிப் பிள்ளை அவர்களால் பர்சனாலிடி கல்ட் கூட அல்ல, கடவுளாகவே ராஜாஜி தன்னை ஆக்கிக் கொண்டிருக்கிறார் என்று, குற்றஞ்சாட்டுகிற நிலைமையில் அன்றைக்கு ராஜாஜி வளர்க்கப்பட்டார்.

அதுமாத்திரம் அல்ல—ஏ.வி.எம். தயாரித்த சினிமாப்படத்தில் ராஜாஜி ஏர் உழுவதுபோலக் காண்பிக்கப்பட்டது. பரம்பரை பரம்பரையாக ஏர் உழுது களைத்துப்போனவர் அல்லவா? (சிரிப்பு)

அதுமாத்திரமல்ல, பல ஆங்கில ஏடுகளில் இன்னும் பூணூலைக் காதிலே மாட்டிக்கொண்டு அவரே துண்டு துவைப்பதுபோலப் படம் போட்டுக் காட்டப்பட்டது.

சுதந்திராக் கட்சியினரைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் ராஜாஜி இல்லாவிட்டால் அதற்குப்

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

பிறகு யார் என்ற நிலை. அது பர்சனாலிடி கல்ட் அல்லவா? அந்த முறையில் பர்சனாலிடி கல்டை வளர்த்து விட்டார்கள். ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் சொல்லுகின்றேன்—கருணாநிதி இல்லாவிட்டால் அதை அடுத்து பல பேர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் இங்கே எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

பர்சனாலிடி கல்ட் என்ற அந்தக்குற்றத்தை எங்கள் மீதும் எங்களுக்கு எல்லாம் அரசியல் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்த பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் மீதும் சுமத்திய நேரத்திலும், நான் எண்ணிக்கொண்டேன். ராஜாஜி உயிரோடு இருக்கும்போதுதான் ராஜாஜி ஹால் என்று பெயரிடப்பட்டது. ராஜாஜி உயிரோடு இருக்கும்போதுதான் இந்த மாமன்றத்தில் அவரது பெரிய படம் திறந்து வைக்கப்பட்டது என்பதை எண்ணிப் பார்த்திருந்தேன்.

DR. H. V. HANDE : What I objected to was the Hon. Chief Minister himself was trying to encourage this personality cult. Even in this House, when the Hon. Member Thiru Cheemaichamy had mentioned something about Swathantra Party, the Hon. Chief Minister said தலையா? வாலா? meaning that he would follow “தலை” and not “வான்” It is that sort of mentality that I object to. I want that sort of mentality to be removed.

அந்த மாதிரியான மனப்பான்மை மாற்றம் நல்ல டெமாக்ரடிக்காக ஜனநாயகவாதியாக ஆகவேண்டும் என்று சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஜனநாயகம் உங்களிடம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதைப் பின்னால் பேசுகின்ற நேரத்தில் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

ராஜமன்னார் குழு அறிக்கை டெல்லி போய்ச் சேர்ந்ததாகக் கூடத் தெரியவில்லை என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். ராஜமன்னார் அறிக்கை அங்கே போய்ச் சேர்ந்து இம்மாதம் 22-ம் தேதி அன்று பெருமதிப்பிற்குரிய பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையாரிடம் இருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் அனுமதியுடன் அதைப் படிக்கிறேன்.

New Delhi,
June 22, 1971.

Dear Thiru Karunanidhi,

I have received your letter of the 15th June with which you have sent me a copy of the report of the Centre-State Relations Enquiry Committee. Your Government will probably examine the recommendations of this Report. As you know the Administrative Reforms Commission also went into this question and has already submitted a report, which is under our consideration. If the views of your Government on this matter are made available to us, they will also be taken into account. These are important issues and we intend to consult all the Chief Ministers.

With regards,

Your sincerely,
(sd.) Indira Gandhi.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூன் 29]

என்பதாக இந்திய முதல் அமைச்சருடைய கடிதத்தில் கூட இது பற்றிப் பரிசீலிப்பதற்கு இந்தியத் தலைமை அரசு தயாராக இருப்பதற்கு அறிகுறி காணப்படுவதைக் குறித்து நான் உள்ளபடியே மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். இன்றைக்குத் தமிழ்நாடு ராஜமன்னார் குழுவின் அறிக்கை மூலம் பிற மாநிலங்களுக்கும் வழிகாட்டியாக அமைந்துள்ளது குறித்து பெருமை அடைகிறேன். அதற்காக என்னை ஆளாக்கிய பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கல்லறைக்கு என் அஞ்சலியைச் செலுத்திக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக இந்த மாமன்றத்தில் பேசப்பட்ட முக்கிய பொருள் மதுவிலக்குக் கொள்கை பற்றியது. மதுவிலக்குக் கொள்கை இங்கே இருக்கிற நம்மால் மாத்திரம் அல்ல—உலகத்திலுள்ள பல்வேறு நாடுகளிலும்—பல்வேறு நாட்டுமக்களாலும், பல்வேறு நாட்டு அரசுகளாலும் சட்டபூர்வமாக அமுல்படுத்தத் திட்டமிட்டு தோற்றுப்போய் இருக்கிறார்கள் என்பதை வரலாற்றுச் சான்றுகள் நிறையக் காட்டுகின்றன.

அமெரிக்க நாட்டில் 1919-ஆம் ஆண்டு ஜனவரித் திங்கள் 16-ஆம் நாள் அரசியல் சட்டத்தையே திருத்தி மதுவிலக்குச் சட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டுவந்தார்கள். அதிபுனக்கு ஆண்டுக்காலம் அமல்படுத்தப்பட்டதில் கடைசியாகக் குற்றங்கள் அதிகமாயின, கள்ள மதுவைத் தடுக்க முடியவில்லை, உள்ளக் கடத்தல் அதிகமாயிற்று, மதுவிலக்கை அமல் நடத்த வேண்டியவர்கள் லஞ்சப் பேயாணார்கள் என்று கூறப்பட்டு, 1938-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி திங்கள் 20-ம் தேதி மதுவிலக்குச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

பின்லாந்து நாட்டில் 1907-ஆம் ஆண்டு மதுவிலக்குச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு 1931-ஆம் ஆண்டு அந்தச் சட்டத்தின் பயனை ஆராய ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. குடிவெறி அதிகமாகி இருப்பதாகவும், குற்றம் புரிவோர் தொகை அதிகமாகிவிட்டதாகவும் அந்தக் குழு கூறியது. அந்த முடிவின்படி 1932-இல் அந்த நாட்டில் மதுவிலக்குச் சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டது.

நார்வே 1919-ல் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்தது. அது 1927-இல் ரத்து செய்யப்பட்டது.

நியூபவுன்ட்லாண்டு 1915-இல் மதுவிலக்கை அமல் செய்தது. 1924-இல் அதை ரத்து செய்தது. துருக்கி 1920-இல் மதுவிலக்கை அமல்படுத்தியது. 1924-இல் அதை ரத்து செய்தது மாத்திரமல்ல, 1926-இல் அரசாங்கமே அந்த வியாபாரத்தை மேற்கொண்டது.

நான் முஸ்லிம் லீக் மெம்பர்களுக்கு ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகமானாலும், முஸ்லிம் லீகானாலும் காங்கிரசானாலும், கம்யூனிஸ்ட்டானாலும், பி.எஸ்.பி. கட்சி ஆனாலும், தமிழரசுக் கழகமானாலும், சுதந்திரா ஆனாலும்

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

சரி, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களானாலும் தமிழக அரசைப் பொறுத்தவரையில் மதுவிலக்குக் கொள்கை அளவில் ஒப்புக்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பதை நாம் யாரும் மறுக்கவில்லை. அதில் இரு வேறு கருத்துக்களுக்கு இடம் இல்லை. ஆனால் அதைச் சட்ட பூர்வமாக அமல்படுத்திவிட முடிந்ததா என்பதை எண்ணிப்பார்க்கவேண்டும். அன்றே சொன்னேன். முஸ்லிம் மத அடிப்படையில் மதுவிலக்குக் கொள்கையைப் பொன்னே போல் போற்றவேண்டிய துருக்கி, சிரியா, ஈராக், ஈரான், எகிப்து, பாகிஸ்தான், மலேசியா, இந்தோனேசியா ஆகிய முஸ்லிம் நாடுகளில் சட்டபூர்வமாக மதுவிலக்கை அமல்படுத்த முடியவில்லை. அங்கெல்லாம் சட்டம் இல்லை என்பதற்காக நாட்டு மக்கள் அத்தனை பேரும் குடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது பொருள் அல்ல. இங்கும் சட்டம் தளர்த்தப்படுவதன் மூலம்—இந்தியப் பேரரசு இந்திய பூபாகம் முழுமைக்கும் மதுவிலக்கை அமல்படுத்த முன்வருகிற நான்வரை—நாம் அந்தச் சட்டத்தை ரத்து செய்வது என்பது கூட இல்லை—அதற்கு ஓய்வு கொடுப்பதன் மூலம் தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற அத்தனைபேரும் குடிகாரர்களாக மாறிவிடுவார்கள் என்று நாம் கருதிவிட முடியாது. அந்தக் கருத்தைத்தான் முஸ்லிம் லீக் உறுப்பினர் திரு. மொய்தீன் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டினார்கள்.

அடுத்து, மதுவிலக்கைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக நீதிபதி தேக் சந்த் என்பவர் தலைமையில் மத்திய திட்டக் குழு ஒரு கமிட்டியை 1963-இல் நிறுவியது. இந்தக் குழு ஏன் நிறுவப்பட்டது என்றால் 1956-இல் நாடாளுமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப் பட்டது.

“ This House is of opinion that prohibition should be regarded as an integral part of the Second Five-Year Plan and recommends that the Planning Commission should formulate the necessary programme to bring about nation-wide prohibition speedily and effectively ”.

1956-ம் ஆண்டிலே இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டு, நாடு முழுவதிலும் மதுவிலக்கை அமல்படுத்த வேண்டும் என்று முயற்சி செய்தார்கள். பல்வேறு ஆராய்ச்சிகள் நடத்தியது. 1963-லே ஒரு அறிக்கையைக் கொடுத்தது. தனது ரிபோர்ட்டிலே அந்தக் கமிட்டியார் என்ன என்ன சிபாரிசுகளைச் செய்தார்கள் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதில் முக்கியமான சிபாரிசு காது மருந்துகளில் ear drops ஆல்கஹால் (Alcohol) இருக்கிறது. ஒரு மாநிலத்தில் மாத்திரம் ஆயிரக்கணக்கான பவுண்டுகள் அந்த மருந்து செலவாவதாகத் தெரிகிறது. ஒரு சில மாநிலங்களில் அதிக விற்பனையாகிறது. ஆகவே, இதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்தது. அடுத்தது, அளவுக்கும் மீறிய ஆல்கஹால் உள்ள டிஞ்சர் உற்பத்தியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்றும் கமிட்டி சிபாரிசு செய்தது. இவற்றையெல்லாம் மத்திய அரசால் செயல்படுத்த முடியவில்லை.

[திரு. மு. கருணாநிதி]

அடுத்து, டிராக்ஸ் ஆக்டில் (Drugs Act) பல திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று தேக்சந்த் கமிட்டி கூறியது. அதையும் மத்திய அரசு காதுகொடுத்துக் கேட்கவில்லை. அஸ்வா, அரிஷ்டம் ஆகிய மருந்துகள் முறைப்படி தயாரிக்கப்பட்டால் அதில் 10 முதல் 12 பர்சென்ட் ஆல்கஹால்தான் இருக்க முடியும். ஆனால் 80 பர்சென்ட், 90 பர்சென்ட் ஆல்கஹால் உள்ள அரிஷ்டங்கள், அஸ்வா போன்ற மருந்துகள் விற்பனைக்கு வருகின்றன. இதற்கு டிராக்ஸ் ஆக்ட் திருத்தப்பட வேண்டும் என்று தேக்சந்த் கமிட்டி கூறியது. அது செய்யப்படவில்லை.

அடுத்து, 'கள்ளச் சாராயத்தைவிட கள் ஆபத்துக் குறைந்தது' என்று அந்தக் கமிட்டி கூறியது. சில பாதுகாப்புகளுடன் கள்ளை அனுமதிக்கலாம் என்றும் அது கூறியது. கமிட்டியின் குறிக்கோள் மதுவிலக்குதான். ஆனால் இடையில் சில சிபார்சுகளைக் கூறியது. அவை, 5 சதவீதம் ஆல்கஹால் உள்ள கள்ளை அனுமதிக்கலாம், கள் புளித்துவிடாமல் இருக்க குளிர்ப்பதன சாதனங்களைப் பயன்படுத்தலாம், விற்பனையாகும் இடங்களில் மட்டுமே குடிக்க வேண்டும், வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று குடிக்க தடை விதிக்க வேண்டும், கள் மீதுள்ள தீர்வை குறைவாக இருக்க வேண்டும், அப்போதுதான் மக்கள் கள்ளச் சாராயத்தை நாடிப் போக மாட்டார்கள். இப்படியாகப் பல சிபார்சுகளை அந்தக் கமிட்டி செய்தது.

நாடு முழுவதிலும் உள்ள கள்ளச் சாராயத்தின் விற்பனைக் கணக்குகளை அந்தக் கமிட்டி குறிப்பிட்டிருக்கிறது. 1963-64-ம் ஆண்டில் இந்தியா முழுவதும் கள்ளச் சாராய விற்பனை 52 கோடி ரூபாய். அதில் மது அருந்துகிற மாநிலங்களில் 9 கோடி ரூபாய், மதுவிலக்குச் சட்டம் அமலில் இருக்கின்ற மாநிலங்களில் கள்ளச் சாராய விற்பனை 43 கோடி ரூபாய். மொத்தம் 52 கோடியில் மது அருந்துகிற மாநிலங்களில் 9 கோடி ரூபாய், மதுவிலக்கு அமலில் உள்ள மாநிலங்களில் 43 கோடி ரூபாய் விற்பனையாகிறது. இதில் கள்ளச் சாராயம் மாத்திரமே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. இதர மது வகையரங்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. இது அரசாங்கத்திற்கு வராமல் போகிற பணம் என்பதையும் அந்தக் குழு சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறது.

அடுத்து 'வெட் ஏரியா'வில் மதுவிலக்கிற்கு முன்பு 100 யூனிட்டாகளாக இருக்குமானால் பத்து ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு சுமார் 20 சதவீதம் மக்கட் தொகை அதிகரிப்பிற்கும் இதர நிலைகளுக்கும் பிறகு அது 130 யூனிட்டாக உயர்ந்திருக்கிறது. 'டிரை' "ஏரியாவில், 100 யூனிட்டாக இருந்தது, பத்தாண்டுகளுக்குப் பின்பு 90 யூனிட்டாக குறைந்திருக்கிறது என்பதையும் இது எல்லாம் கள்ள மது என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக் கூடாது" எனவும் தேக்சந்த் குழு கூறியுள்ளது.

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

நாடெங்கும் மதுவிலக்கைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பதற்காக அமைக்கப்பட்ட குழுவின் அறிக்கை தந்த விவரங்கள் தான் நான் குறிப்பிட்டவை. 1957-ம் ஆண்டும், 1962-ம் ஆண்டும் காங்கிரஸ் கட்சியின் தேர்தல் பிரச்சாரத்தின்போது என்ன அறிக்கைகளை வெளியிட்டார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

“ Prohibition has long been the Congress Policy and has been introduced in some Parts of the Country. Progressive steps should be taken to introduce it in other Parts ”

இது 1957-ம் ஆண்டின் காங்கிரஸ் தேர்தல் அறிக்கை.

“ The Congress Policy of Prohibition should be maintained and encouraged ”

இது 1962-ம் ஆண்டின் காங்கிரஸ் அறிக்கை. 1962-ம் ஆண்டு காங்கிரஸ் அறிக்கைக்குப் பிறகு மராட்டிய மாநிலத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள் சட்ட சபையில் ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். 1963-ல் அதாவது தேக்சந்த் கமிட்டி நிறுவப்பட்ட சில மாதங்களுக்குப் பிறகு, மதுவிலக்குக் கொள்கையை மராட்டியம் தளர்த்தத் தொடங்கியது. அப்போது மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் பேசுகையில் குறிப்பிட்டாவது,

Policy statement issued by the Chief Minister on the 31st December 1963—

“ Beverages with an alcoholic content not exceeding 3;5 per cent will be made freely available.

“ Toddy with alcoholic content not exceeding 3;5 per cent will be made freely available.

என்கிற அளவுக்கு மதுவிலக்குக் கொள்கை மராட்டிய மாநிலத்திலே தளர்த்தப்பட்டது மட்டுமல்ல, அம்மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள், மேலும் கூறியதாவது--

“ However the experience of the implementation of this policy over the last 14 years compels us to make a more realistic and rational view of the situation as it has developed. We find that the biggest factor which works against Prohibition is not the consumer who is only the victim of the evil of drinking but the illicit distiller, the bootlegger and trafficker.”

என்று பேசி, 1963-ம் ஆண்டு மதுவிலக்குக் கொள்கை அங்கே தளர்த்தப்பட்டது.

1968-ம் ஆண்டு சூன்ஹா நகரில் நடைபெற்ற அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டி மாநாட்டில் தேசம் முழுவதும் பூரண மதுவிலக்கு அமல் செய்ய ஏழு ஆண்டுக்காலம் அவகாசம் தர வேண்டும் என்ற ஒரு திருத்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அப்போது திரு. நிஜலிங்கப்பா அவர்கள் தான் தலைவராக இருந்தார். திரு. சி. சுப்பிரமணியம் தமிழ்நாட்டுப் பிரதிநிதியாக இருந்தார். திருமதி சுசீலா நய்யார் போன்ற காந்தியடிகளைப் பின்பற்றிய வீராங்கனைகளும் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டனர்.

[திரு. மு. கருணாநிதி] [1971 ஜூன் 29]

அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானம் 1968-ல் இருந்து, இன்னும் 7 ஆண்டுக் காலத்தில் இந்தியா முழுமையிலும் மதுவிலக்குக் கொள்கையை அமல்படுத்த வேண்டும் என்பது. அந்த மாநாட்டில் கலந்துகொண்ட தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், மதுவிலக்குப் பிரச்சினையை உணர்ச்சிபூர்வமாக அணுகக் கூடாது என்றும், நடைமுறையில் அமல் செய்யும் வகையில் அணுக வேண்டுமென்றும் குறிப்பிட்டார். அந்த நேரத்தில் தமிழ்நாட்டிலே உள்ள ஒரு பத்திரிகை எழுதிய தலையங்கத்தைத் தலைவரின் அனுமதியோடு படித்துக் காட்டுகிறேன்.

‘பஞ்சாயத்தில் நடைபெறும் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்திலும் அதற்கு முன்னால் நடைபெற்ற காரியக் கமிட்டிக் கூட்டத்திலும் மதுவிலக்கு பற்றி காரசாரமான விவாதங்கள் நடைபெற்றிருப்பதில் வியப்பில்லை. காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் மதுவிலக்கினை நாம் ஒரு அடிப்படைக் கொள்கையாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளோம். நமது அரசியல் சட்டமும் கட்டளைக் கொள்கைகள் பகுதியில் அதைத் தெளிவாக வற்புறுத்தியுள்ளது. (Directive Principles) பகுதியில் அதைத் தெளிவாக வற்புறுத்தியுள்ளது.

ஒன்றைக் கொள்கையாக எடுத்துக்கொள்வது வேறு. அதை நடைமுறையில் அமல் செய்வதுபற்றி அபிப்பிராய பேதங்கள் எழுவது வேறு. பூரண மதுவிலக்குக் கொள்கையினை எப்போது அமல் செய்வது, எப்படி அமல் செய்வது என்பதுபற்றிக் காங்கிரஸ் மேலிடத்தில் நிலவிடும் கருத்து வேற்றுமையினை யாரும் பெரிது படுத்தத் தேவையில்லை.

மதுவிலக்கு என்பது வெறும் ஒழுக்கக் கோட்பாடு மட்டுமல்ல. அதற்குப் பின்னே பொருளாதார விளைவுகளும் உண்டு. எனவே, மதுவிலக்கினை அமல் செய்யும் விஷயத்தில் பல்வேறு ராஜ்ய முதல்வர்கள் காட்டியுள்ள நயக்கத்தினை அலட்சியப்படுத்துவதோ அல்லது மதுவிலக்கு விஷயத்தில் அவர்கள் தேவையான ஆர்வம் காட்டத் தவறிவிட்டார்கள் என்று விமர்சிப்பதோ அவர்களுக்கு நியாயம் வழங்கியது ஆகாது.

பூரண மதுவிலக்கோ அல்லது பகுதி மதுவிலக்கோ அமலாகும் ராஜ்யங்களிலேகூட அது முழு வெற்றியடைந்துவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. உதாரணமாக, பூரண மதுவிலக்கு நடைமுறையிலிருக்கும் தமிழகத்தில் மது இறக்குவதும் விற்பதும் சட்டப்படி தடைப்படுத்தப்பட்ட காரியங்கள், ஆனாலும், ஆங்காங்கே பரவலான குடிசைத் தொழிலாக அது அமோகமாக நடைபெற்று வருவதைச் சட்டம் கண்ணை மூடி வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருப்பது அனைவரும் அறிந்த விஷயம். இப்படி ஒரு சட்டத்தையும் போட்டு அது மீறப்படுவதை கையாலாகத் தனத்தோடு வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருப்பதை விட அப்படியொரு சட்டத்தை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதே விவேகமான

1971 சூன் 29] [திரு. மு. கருணாநிதி]

செயலாக இருக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. தவிர மதுவின் தீமையையும் ஒழிக்க முடியாமல் அதனால் கிடைக்கும் வருமானத் தையும் இழப்பது, ஒழுக்கம், நீதி ஆகிய இரண்டு முனைகளிலும் பெரு நஷ்டம் என்பதனை எவரும் மறுக்க முடியாது.

கவுரவப் பிரச்சினையாகக் கருதி சில பல திட்டங்களை மேற்கொள்ளுவதைவிட சமூக நலனுக்கான சாத்தியக்கூறுகளை மனதில் கொண்டு திட்டமிடுவதும் செயல்படுத்துவதும் வரவேற்கக்கூடியதாகும்.

மதுவிலக்கு கூடாது என்பதல்ல நமது வாதம், ஒழுங்காக அமல் செய்ய முடியவில்லையானால் நிதிநிலை வசதி கருதி அதைக் கைவிடுவதுகூடத் தவறு அல்ல என்பதே நமது நிலை."

இது 'நவசக்தி'யின் தலையங்கம். 1968-ம் ஆண்டு நவம்பர் மாதம் 6-ம் தேதியன்று 'நவசக்தி' பத்திரிகையில் எழுதியுள்ள தலையங்கம் (கரவொலி). ஆனால் இன்றைக்கு வேறே எழுதுவார்கள். ஆனால் அன்றைக்குக் கைவிட்டுவிடுவது சாலப் பொருத்தம் என்றும், மாநில முதல்வர்களே பலர் அலட்சியப்படுத்தும் காரணத்தாலும், ஆர்வம் காட்டவில்லை என்பதாலும் அவர்கள்மீது குற்றம் கூறக் கூடாது என்றும் அன்றைக்கு நவசக்தி பத்திரிகை எழுதியிருப்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

அண்ணாவைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அண்ணா வழியிலே வந்தவர்கள், அண்ணாவின் வழியில் முழுக்க முழுக்கப் பின் செல்லுபவர்கள், அதை மீறிப் போகக் கூடாது என்றெல்லாம் கேட்டார்கள். அண்ணாவின் ஆன்மா கண்ணீர் விடும், அண்ணாவின் ஆன்மா சபிக்கும் என்று காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும் பேசினார்கள். நான் ஒன்றைக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அண்ணா அவர்கள் தீவிரமாக மதுவிலக்கை அமல்படுத்துவதாகச் சொன்னபோது குன்றா நகர் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் சட்ட மன்றத்தின் முன்னாள் கொறடா என்ன பேசினார் என்றால் 'குற்றம் செய்பவர்கள் கைது செய்யப்படக் கூடாது அல்லது கோர்ட் முன் தாக்கல் செய்யப்படக் கூடாது என்று தமிழக முதன் மந்திரி உத்தரவிட்டுள்ளதாக' அவர் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் குற்றஞ்சாட்டினார். குற்றம் செய்பவர்கள் கைது செய்யப்படக் கூடாது அல்லது கோர்ட் முன் தாக்கல் செய்யப்படக் கூடாது என்று தமிழக முதல் மந்திரி, அப்பொழுது அண்ணா முதலமைச்சர், உத்தரவிட்டுள்ளதாகவும் அகில இந்தியக் காங்கிரஸ் கமிட்டிக் கூட்டத்தில் சொன்னார். அண்ணா தீவிரமாக மதுவிலக்கை அமல்படுத்துவதாகச் சொல்வதற்காக அவருக்குப் பரிசாக அந்தப் பேச்சு அமைந்திருந்தது! இப்பொழுது வேண்டுமென்றே அண்ணாவை இழுக்கிறார்கள். அண்ணாவின் கொள்கையை மீறிவிட்டார்கள், நீ யார் என்றெல்லாம் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கேட்டார்கள். நான் ஒன்றை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். இதே மாமன்றத்தில் 1968-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் 23-ஆம் தேதி எங்கள் தலைவர் அண்ணா அவர்கள், ஐந்தாண்டுக் காலத்தில்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூன் 29]

தமிழகத்திலுள்ள கல்லூரிகள் அனைத்திலும் தமிழ்தான் பாட மொழியாக இருக்கும் என்று ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தை நாங்கள் அமல் படுத்துவதற்காக செயல் வடிவத்திற்குக் கொண்டுவரக்கூடிய நேரத்தில் எழுந்த கிளர்ச்சிகளை நீங்கள் யாரும் அறியாதவர்கள் அல்ல. அதற்காக லட்சுமணசாமி முதலியார் கமிட்டி போடப் பட்டு அண்ணா அவர்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்திற்குப் புறம்பாக, தமிழகம் முழுவதும் எல்லா இடங்களிலும் தமிழே பாட மொழியாக இருக்கும் என்பதற்கு மாறாக, லட்சுமணசாமி முதலியார் குழுவின் சிபாரிசின் அடிப்படையிலே இன்றைய தினம் அரசு கல்லூரிகளில்கூட ஆங்கிலத்தைப் பாடமொழியாக விரும்புகின்றவர்களுக்கு வாய்ப்பளிக்கும் நிலையில் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அண்ணா அவர்கள் காலத்தில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை என்ன செய்தீர்கள் என்று ஹாண்டே அவர்கள் கேட்க வேண்டாமா? கேட்கவில்லை. காரணம், அது அவருக்குச் சாதகமான விஷயம்.

அண்ணா அவர்கள் ஒன்றைச் சொன்னார்கள். கால வேறுபாடு, கால மாறுபாடு, நாட்டு நிலை ஆகியவைகளை உணர்ந்து அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களையும் சந்தித்து முடிவெடுத்து, அந்தத் தீர்மானத்தைக் கொஞ்சம் மாற்றியமைக்க வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இப்பொழுதும்கூட, மதுவிலக்கை ஒத்தி வைத்திருக்கிறோம் என்று தான் சொல்லுகிறோம். சுதந்திரக் கட்சியின் சார்பிலும்கூட மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதை வரவேற்றார்கள். சாதிக் அலி காங்கிரஸ் கட்சியைச் சார்ந்தவரும் மேலவையிலே வரவேற்றிருக்கிறார். கீழவையில் எதிர்க்கிறார்கள். மேலவையில் திரு. ஈஸ்வர மூர்த்தி அவர்கள் வரவேற்றுப் பேசியிருக்கிறார்கள். நம்முடைய சுதந்திரக் கட்சியின் பெரியவர், பேராசிரியர் ரத்தினசாமி அவர்கள் ஒரு கட்டுரை எழுதி, அந்தக் கட்டுரையை நாங்கள் படித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று தொழிலமைச்சரவர்களுக்கு அவரே அனுப்பியிருக்கிறார். அதிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார். 'மதுவிலக்கை ரத்து செய்தாலும் செய்யாவிடினும் குடிப்பவன் குடித்துக் கொண்டு தான் இருக்கிறான். நல்ல சரக்கு கிடைக்காவிட்டால் கண்டதை யெல்லாம் குடிக்கிறான். அவதியுறுகிறான். திரு. ராஜகோபாலாச்சாரியார் களுக்குக் கடையைத் திறந்தால் மனைவியை அடிக்கும் குற்றம் பெருகும் என்கிறார். குடிக்காதவன் மட்டும் மனைவியை அடிக்காமலா இருக்கிறான்? பெருவாரியான குடியார்கள் மனைவியை அடிப்பதில்லை. மட்டோடுதான் குடிக்கின்றனர்.' இது பேராசிரியர் ரத்தினசாமி, எம்.பி., அவர்கள் எழுதியுள்ள கட்டுரையின் ஒரு பகுதியாகும்.

கடைசியாக நம்முடைய திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் என்ன பேசினார்கள்? மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்யக்கூடாது என்ற கருத்தைப் பேசிவிட்டு கடைசியாக சட்டத்

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தைப் போடுங்கள், ஜாக்கிரதையாக இருங்கள் என்று சேலத்தைச் சுட்டிக் காட்டி, ஒத்தி வைத்ததற்கு அவரும் அனுசரணையாகத் தான் வந்தார்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவரவர்களே, நான் அனுசரணையாக இல்லை என்ற தன்னிலை விளக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மதுவிலக்கு இருக்க வேண்டுமென்று பரிபூரணமாக நம்புகிறேன். அதற்குக் களங்கம் கற்பிக்க வேண்டுமென்று முதலமைச்சரவர்கள் நினைத்தால் அதற்கு நான் பொறுப்பு இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : களங்கம் கற்பிக்கவும் மாட்டேன், காட்டிக் கொடுக்கவும் மாட்டேன்.

DR. H. V. HANDE : The Chief Minister has not told this House why he is going away from the path of Thiru Annadurai. My only point is this. I accept that there was a brilliant speech of the Chief Minister defending the policy of scrapping of prohibition. But the point is how exactly he can claim in this particular matter, an important point a major issue in 1968 that he has not gone away from the path of Anna? He must explain how exactly he can call that this is the policy of Anna. That is the pinpoint of the question which I am asking. How can he claim that there is a change in the last two years? Will the Hon. Chief Minister categorically and intellectually say why he has gone away from the path of Anna in this particular thing. Let him say that I have no objection.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அண்ணா வழி ஒரு ஜனநாயக வழி. அதைப் பின்பற்றுபவர்கள் நாங்கள். ஜனநாயக வழிகளில் ஒருகாலத்திலே சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் வேறொரு காலத்திலே பரிசீலிக்கப்படலாம். அண்ணா அவர்கள் திராவிட நாடு கொள்கையில் அழுத்தந்திருந்ததாக இருந்தார்கள். பிறகு நாட்டின் நிலை, இந்தியாவின் பாதுகாப்பு இவைகளை உத்தேசித்து திராவிட நாடு கொள்கையை மறுபரிசீலனை செய்வதற்காகப் பொதுக் குழுவைக் கூட்டினார்கள். பொதுக்குழு ஆராய்ந்து, பரிசீலித்தது. பிரிவினைக் கொள்கையைக் கைவிட்டு விட வேண்டுமென்று கூறியது. அண்ணா அவர்கள் ஜனநாயகத்திற்குத் தலை வணங்கி அதை ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அதைத் தான் நாங்களும் கடைப்பிடித்து வந்தோம். மறுபரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று பொதுக்குழு விரும்பியது; அமைச்சரவைக்குக் கட்டளை இட்டது. பொதுக் குழுவின் கட்டளைக்கு நாங்கள் தலைவணங்கினோம். அண்ணா அவர்கள் ஜனநாயகத்திற்குத் தலை வணங்கினார், நாங்களும் ஜனநாயகத்திற்குத் தலை வணங்கினோம். ஆகவே, இது அண்ணா வழிகாணாதவிர வேறல்ல.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அண்ணாவிற்கு மதிப்பளிக்கவில்லை, பொதுக்குழுவிற்குத்தான் மதிப்பளித்திருக்கிறீர்கள்,

[1971 சூன் 29]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அண்ணா வணங்கிய பொதுக் குழுவிற்கு நாங்கள் தலை வணங்குகிறோம். நாங்கள் கல்கி தோட்டத்திற்கு மாத்திரம் தலை வணங்குபவர்கள் அல்ல.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லி ஊரை ஏமாற்றுகிறார்கள்.

(பல உறுப்பினர்கள் ஒழுங்குப்பிரச்சினை எழுப்பினார்கள்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதை எக்ஸ்பஞ்ச் பண்ணி விடலாம்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தயவு செய்து வேண்டாம். அண்ணாவின் பெயரைச் சொல்லி நாங்கள் ஊரை ஏமாற்றுகிறோம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். நாங்கள் ஊரை ஏமாற்றுகிறோமா இல்லையா என்பது ஊருக்குத் தெரியும், உளுவாயர் களுக்குத் தெரியவேண்டிய அவசியமில்லை. (ஷேம், ஷேம்)

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : சொல்வதற்கு உங்களுக்கு என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது?

(பல உறுப்பினர்கள் பாய்ஸ் ஆர்டர் என்று சொல்லிக் கொண்டு எழுந்து நின்றார்கள்)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எல்லோரையும் அமருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன். டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள், ஊரை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொன்னதைச் சபைக் குறிப்பிலே இருக்க லாம் என்று மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் பெருந்தன்மை யுடன் கூறியதால் அவர்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம் என்று டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் கருதிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அவர் சொல்லியதை, 'என்ன யோக்கியதை' என்று சொல்லியதைத் திரும்பப் பெற வேண்டும்.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : அதை வாபஸ் வாங்க வேண்டும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : 'என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது' என்று சொன்னதை, இந்த மன்றத்தின் மரபுக்கு முரணான வார்த்தையை வாபஸ் வாங்க வேண்டும்.

THE HON. THIRU K. ANBAZHAGAN : The hon. Member should yield to the order of the Chair first, in the beginning. Then only if he wants to give any axplanation, he can give is personally to you and not ni the House. He cannot also exchange feelings here.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : என்ன யோக்கியதை இருக்கிறது என்று சொன்னதைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான், மதுவிலக்குச் சட்டத்தை ரத்து செய்வது நல்லது அல்ல என்ற கருத்தை, உணர்ச்சியை எப்பொழுதும் புண்படுத்த விரும்பவில்லை. டாக்டர்

1971 சூன் 29]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

ஹாண்டே போன்றவர்கள் வேண்டுமானால் எங்கள் உணர்ச்சிகளைப் புண்படுத்தலாம். ஆனால் யாருடைய உணர்ச்சியையும் புண்படுத்த நான் விரும்பவில்லை.

மதிப்பிற்குரிய திருப்பூர் மொய்தீன் அவர்கள் பேசினார்களே, அது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட கருத்தா? அல்ல. தமிழகக் கழகத்தின் சார்பிலே சொல்லப்பட்டதும் முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட கருத்தா? பி. எஸ். பி. கூறிய கருத்துக்களும் முன்னேற்றக் கழகத்தை எதிர்க்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்ட கருத்தா? அல்ல.

அவர்களெல்லாம் உள்ளபடியே மதுவிலக்கில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவேதான் உணர்ச்சி பூர்வமாகப் பேசினார்கள். அந்த உணர்ச்சிகளுக்கு நான் என்னைக்கும் மதிப்பளிக்கத் தயாராகயிருக்கிறேன்.

அதே நேரத்தில் நாம் ஒருவருக்கொருவர் மதிப்பளிப்பதற்குத் தயாராகிக் கொள்ளவேண்டும். ஒருவருக்கொருவர் மரியாதை கொடுக்கத் தயாராகிக் கொள்ளவேண்டும். இன்றைக்கு அண்ணாவின் வழியைப் பின் பற்றுகிறோம் என்று சொன்னால்—அண்ணாவின் வழி ஜனநாயக வழி. அந்த ஜனநாயக வழியைப் பின்பற்றுகிறோம். எந்தக் கருத்தையும் பொதுக் குழுவில் வைத்து பொதுக் குழுவின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொள்வதுதான் அண்ணாவின் வழியாகும். அதே வழியைப் பின்பற்றித்தான் இந்தக் கொள்கையைப் பற்றிப் பொதுக் குழுவின் முன்னால் வைத்து ஆய்ந்து பொதுக்குழுவின் கட்டளையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ஆகவே. இது அண்ணாவின் வழியா, அண்ணாவின் வழியா என்று சேட்டால், இந்தியாவில் இருக்கிற காங்கிரஸ் முதலமைச்சர்கள் மதுவிலக்கை ரத்து செய்துவிட்டதால் அவர்கள் எல்லாம் காந்திய வழியில் நம்பிக்கையற்றவர்கள் என்று அர்த்தம்?

அன்று திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள், 'சில பேருக்காவது மதுவிலக்கில் இருந்து விதிவிலக்குச் செய்தாக வேண்டும். இராணுவ வீரர்களுக்கு மது கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். இதில் எல்லாம் காந்தியைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடாது. ஒரு காலத்தில் காந்தியார் இராணுவமே வேண்டாமென்று சொன்னார்கள். இராணுவம் இல்லாமல் இந்தியா வாழ முடியுமா? ஆகவே, மது அருந்தும் உரிமைகள் இராணுவத்திற்கு அளித்தாக வேண்டும் என்று குல்காபூரில் நடந்த காங்கிரஸ் கட்சி மாநாட்டிலே பேசினார்.

இவர்கள் எல்லாம் பழைய காங்கிரசாக இருந்தபோதுதான் மராட்டியத்திலே மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டது. மைசூரிலே மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டது. ஆந்திராவிலே மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்பட்டது. வேறு எந்த மாநிலத்தில் மதுவிலக்கு ரத்து செய்யப்படாமல் இருக்கிறது? அவர்கள் எல்லாம் காங்கிரஸ்

[திரு. மு. கருணாநிதி]

[1971 சூன் 29]

காரர்களாக இருந்தாலும் அவர்கள் காந்திய வழிக்குப் புறம்பாக, காந்திக்கு மரியாதை தரக்கூடாது என்று செய்தார்கள்? அந்த அளவிலே இந்த அரசை, இந்த அரசில் இருக்கும் அமைச்சர்களை, அண்ணாவால் தயாரிக்கப்பட்ட எங்களை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அண்ணாவின் பெயரைப் பயன்படுத்தி எங்கள் மீது குற்றஞ்சாட்ட விரும்புகிறார்கள். அதற்கும் எங்கள் அண்ணாவைப் பயன்படுத்தி எங்களை ஒழித்துவிடலாம் என்று நினைக்காதீர்கள். எங்கள் அண்ணன் எங்களை அவ்வளவு சாதாரணமாக விட்டுவிட மாட்டார், என்று அவர்களுக்குக் கூறிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

கடைசிப் பகுதியை டிராஜடி என்றார்கள். மதுவிலக்கு அமலில் இருந்தபோது எவ்வளவு டிராஜடிகள் நடந்திருக்கின்றன? இதே சென்னையில் 7—8—1967 அன்று வார்னிஷ் ருடித்து 113 பேர் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு 51 பேர் இறந்தார்கள். காஞ்சி புரத்தில் 145 பேர் வார்னிஷ் சாப்பிட்டு மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு 24 பேர் இறந்தார்கள். செங்கற்பட்டில் 151 பேர் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு 14 பேர் இறந்தார்கள். வாலாஜாபாத்தில் 84 பேர் மருத்துவ மனையில் சேர்க்கப்பட்டு 14 பேர் இறந்தார்கள். அந்த டிராஜடியை நிறுத்தவேண்டும் இந்த டிராஜடி என்றால் நான் இது டிராஜடி என்பதை உள்வாங்கவேண்டும் என்றுக் கொள்ளுகிறேன்.

மதுவிலக்கு தோல்வியுற்றது. அந்தச் சட்டம் இங்கே வெற்றிகரமாக நடைபெற முடியவில்லை என்பதை முன் இருந்த அமைச்சர்கள் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்தார்கள். நாங்கள் அதைத் தாராளமாக ஒத்துக் கொள்ளுகிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களின்—தோழமைக் கட்சி நண்பர்களின் உணர்ச்சியை மதிக்கிறேன், பாராட்டுகிறேன். அவர்களில் சில பேர் என்னைக் கெஞ்சிக் கூடக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மன்றிக் கேட்பதாகக் கூடச் சொன்னார்கள். அவர்களை எல்லாம் விட நான் வயதிலே சிறியவன். அப்படி மன்றிக் கேட்டதை, கெஞ்சிக் கேட்டதைத் தயவு செய்து திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். இதைத் தவிர வேறு வழி இல்லை என்ற காரணத்தால்தான் இந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். அதாவம் ஒக்கி வைத்திருக்கிறோம். இந்தியா முழுவதற்கும் மதுவிலக்கக் கிட்டத்தை அமல்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளும் வரையில் மதுவிலக்கை ஒத்திவைத்திருக்கிறோம் என்றுதான் கூறியிருக்கிறோம்.

இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் பேரில் பல சமூகங்களை எடுத்துக் கூறிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், கட்சித் தலைவர்கள் அனைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து, இடையில் சூடு ஏற்பட்டாலும் அந்தச் சூட்டைத் தமிழ்ப் பண்பின் காரணமாக நிச்சயமாக மறந்து விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு உங்களுக்கெல்லாம் நன்றி கூறி அமார்கிறேன், வணக்கம்.